

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1999

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 1999

N:o 888—894

SISÄLLYS

N:o		Sivu
888	Asetus väliaikaisesta maahantuonnista tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta	2029
889	Asetus holhoustoimesta	2031
890	Asetus painelaitelaisissa tarkoitetuista tarkastuslaitoksista	2033
891	Asetus kattilalaitosten käytön valvojen pätevyyskirjoista	2038
892	Ympäristöministeriön päätös Suomen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista annetun ympäristöministeriön päätöksen 2 §:n muuttamisesta	2041
893	Ympäristöministeriön päätös eräiden kasvilajien rauhoitusta koskevista poikkeuksista	2042
894	Verohallituksen päätös muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuoksien verovuoden 1998 verotuksen päättymisestä	2043

N:o 888

Asetus

väliaikaisesta maahantuonnista tehdyn yleissopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Istanbulissa 26 päivänä kesäkuuta 1990 väliaikaisesta maahantuonnista tehty yleissopimus ja sen liitteet, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 15 päivänä helmikuuta 1996 ja joita koskeva hyväksymiskirja on talletettu Maailman tullijärjestöön 18 päivänä kesäkuuta 1997, ovat voimassa 18 päivästä syyskuuta 1997 niin kuin siitä on sovitettu.

2 §

Suomi on hyväksymiskirjansa tallettamisen yhteydessä tehnyt seuraavat varaukset:

Liite A

18 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa ATA-carnetta koskeva yhteisön lainsäädäntö ei kata postiliikennettä.

Liite B.3

7 artiklaa sovellettaessa 5 artiklan 1 kohdan osalta yhteisön lainsäädäntö edellyttää tietyissä olosuhteissa tulliasiakirjaa ja va-

kuutta kuljetussäiliöille, kuormausalustoille ja pakkauspäällisille.

Liite B.5

6 artiklaa sovellettaessa 4 artiklan osalta, sikäli kuin se liittyy tieteelliseen ja opetusaineistoon, yhteisön lainsäädäntö edellyttää aineiston asettamista väliaikaisen maahantuonnin menettelyn kohteeksi tavanomaisia asettamismuodollisuuksia noudattaen.

Liite C

10 artiklaa sovellettaessa 6 artiklan osalta, sikäli kuin se liittyy kaupalliseen käyttöön tarkoitettuihin maantieajoneuvoihin ja yksityiseen käyttöön tarkoitettuihin kulkuneuvoihin, yhteisön lainsäädäntö edellyttää, että tulliasiakirja sekä tarvittaessa vakuus voidaan vaatia tietyissä tapauksissa.

Liite E

9 artiklaa sovellettaessa 2 artiklan osalta, sikäli kuin se liittyy tuontiverojen osittaiseen vapauttamiseen, yhteisön lainsäädäntö edel-

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 96/1999)

lyttää tuontitullien osittaista vapauttamista, mutta ei tuontiverojen osittaista vapauttamista.

3 §

Suomi on hyväksymiskirjansa tallettamisen yhteydessä ilmoittanut tulliyhteistyöneuvoston pääsihteerille, että sovellettaessa:

— yleissopimuksen 8 artiklaa, Euroopan yhteisö sallii väliaikaisen maahantuonnin menettelyn soveltamisen siirtämisen muille henkilöille, tässä artiklassa mainituin edellytyksin,

— yleissopimuksen 24 artiklan 7 kohtaa, Euroopan yhteisö on tulli- tai talousyhteisön asemassa toimivaltainen kaikilla yleissopimuksen kattamilla alueilla, lukuun ottamatta:

— yleissopimuksen 1 artiklan b kohdassa tarkoitettujen tullien, verojen ja maksujen, muiden kuin yhteisön tullien ja vaikutukseltaan niitä vastaavien verojen sekä maatalousmaksujen ja muiden, yhteisön maatalouspolitiikan perusteella säädettyjen tuonnista kannettavien maksujen vahvistamista,

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

— edellä 30 artiklassa tarkoitettuja tiedonantoja.

— liitteessä A olevan 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa, Euroopan yhteisö hyväksyy kaikki väliaikaisen maahantuonnin asiakirjat väliaikaisen maahantuonnin toiminnoille, jotka suoritetaan yhteisön omia lakeja ja asetuksia soveltaen, sekä tullipassitukselle,

— liitteessä E olevaa 4 artiklaa, Euroopan yhteisö laatii yleissopimuksen tallettajalle tiedoksi annettavan luettelon tavaroista, joihin ei sovelleta osittain vapautettua väliaikaista maahantuontia.

Yleissopimuksen 18 artiklaa sovellettaessa Euroopan yhteisön aluetta on pidettävä yhtenä ainoana alueena niiden asioiden osalta, jotka kuuluvat sen toimivaltaan edellä yleissopimuksen 24 artiklan 7 kohtaa koskevan tiedonannon mukaisesti.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä syyskuuta 1999.

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 889

A s e t u s

holhoustoimesta

Annettu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Oikeusministerin esittelystä säädetään holhoustoimesta 1 päivänä huhtikuuta 1999 annetun lain (442/1999) 34 §:n 1 momentin 13 kohdan d alakohdan, 66 §:n 3 momentin ja 95 §:n nojalla:

Eräiden sijoituskohteiden hankkiminen

1 §

Sen lisäksi, mitä holhoustoimesta annetun lain (442/1999) 34 §:n 1 momentin 13 kohdan a—c alakohdassa säädetään sijoituskohteista, joiden hankkimiseen ei tarvita holhousviranomaisen lupaa, sellaista lupaa ei myöskään tarvita hankittaessa osuuksia Suomessa rekisteröidyssä sijoitusrahastolain (48/1999) 2 §:n 9 kohdassa mainitun sijoitusrahastodirektiivin mukaisessa sijoitusrahastossa tai sellaisessa sijoitusrahastolain 128 §:n 1 momentissa tarkoitettussa ulkomaisessa sijoitusrahastossa, joka mainitun 128 §:n 2 momentin mukaan saa markkinoida osuuksiaan Suomessa.

Holhousasioiden rekisteri

2 §

Holhousasioiden rekisteriin merkitään:

- 1) edunvalvonnassa olevan henkilön (*päämies*) nimi, henkilötunnus, osoite ja kotikunta sekä edunvalvonnan alkamisajankohta;
- 2) edellä 1 kohdassa tarkoitettun henkilön edunvalvojan nimi, henkilötunnus ja osoite sekä, jos edunvalvojan tehtävä perustuu tuomioistuimen tai holhousviranomaisen päätökseen, tehtävän alkamisajankohta;
- 3) edunvalvojan tehtävä;
- 4) edunvalvojan tehtävän lakkaamisajankohta, jos edunvalvoja on määrätty tehtävänsä määrääjäksi;
- 5) tieto siitä, onko päämiehen toimintakelpoisuutta rajoitettu;
- 6) jos päämiehen toimintakelpoisuutta on

rajoitettu, tieto siitä, millä tavoin toimintakelpoisuutta on rajoitettu ja mistä ajankohdasta alkaen;

7) tieto siitä, mikä viranomainen on antanut edunvalvojan määräämistä, edunvalvojan tehtävää tai toimintakelpoisuuden rajoittamista koskevan päätöksen ja minä ajankohtana;

8) holhousviranomainen, joka valvoo edunvalvojan toimintaa; sekä

9) sellaiset kirjaamista koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen rekisterin pidon ja käytön kannalta.

Kun edunvalvojana on yleinen edunvalvoja, holhousasioiden rekisteriin merkitään nimen ja henkilötunnuksen asemesta palveluntuottajan nimi ja muut palveluntuottajan yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot, edunvalvojan nimike sekä, jos palveluntuottajalla on useampi kuin yksi yleinen edunvalvoja, edunvalvojan järjestysnumero.

3 §

Jos asiantilassa, josta on tehty merkintä holhousasioiden rekisteriin, tapahtuu muutos, holhousasioiden rekisteriin merkitään muutunut tieto. Jos edunvalvoja vaihtuu taikka edunvalvojan tehtävää tai toimintakelpoisuuden rajoitusta muutetaan, rekisteriin merkitään lisäksi ajankohta, josta alkaen muutos on voimassa.

Holhousasioiden rekisteriin merkitään myös tieto päämiehen ja edunvalvojan kuolemasta sekä, jos edunvalvojan tehtävä on lakannut muusta syystä, tieto edunvalvojan tehtävän lakkaamisesta ja lakkaamisen ajankohdasta.

4 §

Alaikäisen edunvalvonta merkitään holhousoimesta annetun lain 66 §:n nojalla holhousasioiden rekisteriin, jos:

1) alaikäinen on osakkaana kuolinpesässä ja alaikäisen osuus pesän varoista, vainajan tai pesän velkoja niistä vähentämättä, on suurempi kuin 15 000 euroa; tai

2) edunvalvojan hoidettavana olevan alaikäisen omaisuuden arvo, alaikäisen velkoja siitä vähentämättä, on suurempi kuin 15 000 euroa.

Edunvalvonnan merkitsemisestä holhousasioiden rekisteriin alaikäisen osuuden pesän varoista tai omaisuuden arvon ollessa 1 momentissa tarkoitettua pienempi säädetään holhousoimesta annetun lain 66 §:n 2 momentissa.

5 §

Maahanmuuttajien kotouttamisesta ja turvapaikanhakijoiden vastaanotosta annetun lain (493/1999) 31 §:n 2 momentissa tarkoitettu edustajan tehtävä merkitään holhousasioiden rekisteriin noudattaen soveltuvin osin, mitä 2—4 §:ssä säädetään.

Tuomioistuimen ilmoitusvelvollisuus

6 §

Kun tuomioistuin tekee ratkaisun, jonka vuoksi edunvalvonta tai 5 §:ssä tarkoitettu edustajan tehtävä on merkittävä holhousasioiden rekisteriin, sen on välittömästi ratkaisun antamisen tai julistamisen jälkeen ilmoitettava siitä edunvalvojan toimintaa valvovalle holhousviranomaiselle.

Mitä 1 momentissa säädetään, on sovellettava myös silloin, kun tuomioistuimen ratkaisulla muutetaan asiantilaa, josta on tehty merkintä holhousasioiden rekisteriin. Jos päätös käy noudatettavaksi vasta lainvoimaisena, ilmoitus tehdään kuitenkin vasta päätöksen saatua lainvoiman. Ilmoituksen tekee viimeksi mainitussa tapauksessa se

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

tuomioistuin, jossa asia on viimeksi ollut vireillä.

Rekisteriin merkitsemisen ajankohta

7 §

Saatuaan 6 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen holhousviranomaisen on viipymättä ja viimeistään ilmoituksen saapumista seuraavana arkipäivänä huolehdittava ilmoituksessa olevien tietojen merkitsemisestä holhousasioiden rekisteriin.

Mitä 1 momentissa säädetään tietojen merkitsemisestä holhousasioiden rekisteriin, on vastaavasti sovellettava, kun holhousviranomaisen määrää edunvalvojan holhousoimesta annetun lain 12 §:n nojalla.

Tarkemmat säännökset

8 §

Oikeusministeriö voi antaa tarkempia säännöksiä 6 §:ssä tarkoitettua ilmoituksen sisällöstä ja ilmoituksen tekemisestä.

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

9 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1999. Mitä edellä säädetään tuomioistuimen velvollisuudesta ilmoittaa päätöksestään holhousviranomaiselle, on kuitenkin sovellettava jo 1 päivästä marraskuuta 1999 lukien. Ilmoitus tehdään tällöin sille maistraatille, joka holhousoimesta annetun lain tultua voimaan valvoo edunvalvojan toimintaa.

Tämän asetuksen 4 §:n 1 momenttia sovelletaan ennen 1 päivää tammikuuta 2002 siten, että alaikäisen edunvalvonta merkitään holhousasioiden rekisteriin, jos siinä tarkoitettua alaikäisen osuuden tai alaikäisen omaisuuden arvo on suurempi kuin 90 000 markkaa.

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

N:o 890

Asetus**painelaitelaissa tarkoitetuista tarkastuslaitoksista**

Annettu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 27 päivänä elokuuta 1999 annetun painelaitelain (869/1999) 5 ja 25 §:n nojalla:

1 §

Direktiivien mukaisia tehtäviä suorittavat tarkastuslaitokset

Tarkastuslaitos voidaan nimetä tai tunnustaa suorittamaan painelaitelaissa (869/1999) tarkoitettuja painelaitteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/23/EY sekä yksinkertaisia paineestioita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun neuvoston direktiivin 87/404/ETY mukaisia tehtäviä seuraavasti:

1) ministeriö nimeää laitoksen vaatimustenmukaisuuden arviointia, materiaalien eurooppalaista hyväksyntää ja mahdollisia erityistehtäviä suorittavaksi tarkastuslaitokseksi (*ilmoitettu laitos*);

2) ministeriö nimeää laitoksen yksinomaan tietyille painelaitteiden käyttäjien ryhmälle tehtäviä suorittavaksi tarkastuslaitokseksi (*käyttäjien tarkastuslaitos*);

3) ministeriö tunnustaa laitoksen painelaitteiden pysyviä liitoksia ja rikkomatonta aineenkoetusta tekevien henkilöiden sekä liitosmenetelmien pätevöintiä ja hyväksymistä

kolmantena osapuolena suorittavaksi tarkastuslaitokseksi (*pätevöintilaitos*).

Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion nimeämä tai tunnustama tarkastuslaitos vastaa 1 momentissa tarkoitettua tarkastuslaitosta, jos nimeämisessä tai tunnustamisessa on noudatettu 4 §:ssä säädettyä vastaavia vaatimuksia.

2 §

Muita tehtäviä suorittavat tarkastuslaitokset

Valvontaviranomainen hyväksyy tarkastuslaitoksen suorittamaan painelaitelaissa tarkoitettuja muita kuin tämän asetuksen 1 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä (*hyväksytty laitos*). Tarkastuslaitoksen tehtävät voidaan rajoittaa suoritettavaksi yksinomaan tietyille painelaitteiden käyttäjien ryhmälle (*omatarkastuslaitos*).

3 §

Tarkastuslaitoksiin liittyvät rajoitukset

Käyttäjien tarkastuslaitoksen ja omatarkastuslaitoksen säännösten mukaiseksi varmen-

Ilmoitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY, muut. 98/48/EY mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/23/EY; EYVL N:o L 181, 9.7.1997, s. 1. Neuvoston direktiivi 87/404/ETY; EYVL N:o L 220, 8.8.1987, s. 48, muut. 90/488/ETY; EYVL N:o L 270, 2.10.1990, s. 25 ja 93/68/ETY; EYVL N:o L 220, 30.8.1993, s. 1.

tamia painelaitteita saa käyttää ainoastaan laitoksissa, joiden toimintaa harjoittavaan ryhmään tarkastuslaitos kuuluu. Ryhmän, johon käyttäjien tarkastuslaitos tai omatarkastuslaitos kuuluu, on noudatettava yhteisiä turvallisuusperiaatteita painelaitteiden suunnittelussa, valmistuksessa, tarkastuksessa, huollossa ja käytössä.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen painelaitetta saa käyttää myös muualla kuin 1 momentissa tarkoitetuissa laitoksissa, jos painelaite tarkastetaan siten kuin ministeriön päätöksellä säädetään.

Käyttäjien tarkastuslaitos ja omatarkastuslaitos saavat suorittaa tehtäviä yksinomaan sille ryhmälle, johon ne kuuluvat.

4 §

Tarkastuslaitoksia koskevat vaatimukset

Tarkastuslaitoksen nimeämisessä, tunnustamisessa ja hyväksymisessä on noudatettava liitteen I mukaisia vaatimuksia. Tarkastuslaitoksen, joka täyttää sitä koskevissa yhdenmukaistetuissa standardeissa vahvistetut arviointiperusteet, katsotaan täyttävän vastavat vaatimukset.

Edellä 1 momentissa säädetystä poiketen käyttäjien tarkastuslaitoksen nimeämisessä ja omatarkastuslaitoksen hyväksymisessä on noudatettava liitteen II mukaisia vaatimuksia sekä otettava huomioon, mitä 3 §:ssä säädetään.

5 §

Tarkastuslaitoksen nimeäminen, tunnustaminen ja hyväksyminen

Tarkastuslaitoksen nimeämistä, tunnustamista tai hyväksymistä koskevaan hakemukseen on liitettävä 4 §:ssä säädettyjen vaatimusten täyttymistä osoittavat asiakirjat. Asiakirjoihin tulee liittää mittatekniikan keskuksen tai sitä vastaavan organisaation antama todistus tai lausunto taikka muu ministeriön tai valvontaviranomaisen riittäväksi katsoma todistus tai lausunto vaatimusten täyttymisestä.

6 §

Tarkastuslaitoksen velvollisuudet

Jos tarkastuslaitos käyttää ulkopuolisia

testaus-, tarkastus- tai muita palveluja, tarkastuslaitoksen on huolehdittava, että ulkopuolinen palvelun suorittaja täyttää 4 §:ssä tarkastuslaitokselle säädetty vaatimukset.

Tarkastuslaitoksen on annettava vuosittain kertomus toiminnastaan sille, joka on nimennyt, tunnustanut tai hyväksynyt tarkastuslaitoksen.

Tarkastuslaitoksen on annettava valvontaviranomaiselle tietoja havaitsemistaan yleistä painelaiteturvallisuutta vaarantavista asioista.

7 §

Valvontaviranomaisen velvollisuudet

Jos valvontaviranomainen toteaa, että tarkastuslaitos ei täytä asetettuja vaatimuksia tai noudata asetettuja ehtoja ja rajoituksia tai toimii muutoin painelaitelain vastaisesti, valvontaviranomaisen on:

1) ilmoitettava 1 §:ssä tarkoitettua tarkastuslaitosta koskevasta havainnosta ministeriölle;

2) kehotettava 2 §:ssä tarkoitettua tarkastuslaitoksen korjaamaan puute määräajassa; jos puutetta ei korjata määräajassa tai tilanteen vakavuus sitä muutoin edellyttää, valvontaviranomaisen on peruutettava hyväksyminen.

Valvontaviranomaisen on valvottava, että ryhmä, johon käyttäjien tarkastuslaitos tai omatarkastuslaitos kuuluu, noudattaa 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuja yhteisiä turvallisuusperiaatteita. Jos valvonnassa todetaan laiminlyöntejä turvallisuusperiaatteiden noudattamisessa, valvontaviranomaisen on ryhdyttävä tarkastuslaitoksen osalta tarvittaviin 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sekä painelaitteiden osalta tarvittaviin painelaitelain 15 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

8 §

Ministeriön velvollisuudet

Ministeriön on:

1) ilmoitettava Euroopan yhteisöjen komissiolle ja Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin nimeämänsä tarkastuslaitos, sekä ne erityistehtävät, joihin tämä laitos on nimetty, ja tunnusnumero, jonka komissio on tälle laitokselle etukäteen antanut;

2) annettava tiedoksi Euroopan yhteisöjen komissiolle ja Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille 1 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin nimeämässä tarkastuslaitos ja tehtävät, joihin tämä laitos on nimetty, sekä luettelo 3 §:n 1 momentissa säädetyt vaatimukset täyttävistä laitoksista, joiden toimintaa harjoittavaan ryhmään tarkastuslaitos kuuluu;

3) annettava tiedoksi Euroopan yhteisöjen komissiolle ja Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin tunnustamansa tarkastuslaitos sekä tehtävät, joihin tämä laitos on tunnustettu.

Ministeriön on peruutettava nimeäminen tai tunnustaminen ja annettava peruuttaminen välittömästi tiedoksi Euroopan yhteisöjen komissiolle ja Euroopan talousalueeseen kuuluville valtioille, jos:

1) edellä 1 §:ssä tarkoitettu tarkastuslaitos ei enää täytä 4 §:ssä säädetyjä vaatimuksia; tai

2) ryhmä, johon tarkastuslaitos kuuluu, ei noudata 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuja yhteisiä turvallisuusperiaatteita.

9 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä marraskuuta 1999.

10 §

Siirtymäsäännökset

Tarkastuslaitos, jolla on tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleen paineastia-asetuksen (549/1973) nojalla oikeus tehdä tarkastuslaitokselle säädetyjä tehtäviä, saa toimia vastaavissa tehtävissä 2 §:ssä tarkoitettuna hyväksyttynä laitoksena enintään 29 päivään toukokuuta 2002 ilman 2 §:ssä tarkoitettua hyväksymistä.

Ministeriö voi kieltää, rajoittaa tai estää sellaisten painelaitteiden markkinoille saattamisen tai käyttöönoton, jonka vaatimusten mukaisuuden Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion 4 §:ssä tarkoitettujen vaatimusten mukaisesti nimeämä käyttäjien tarkastuslaitos on arvioinut, kunnes ministeriö on nimennyt ensimmäisen tällaisen laitoksen.

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

**ILMOITETTUIHIN LAITOKSIIN, PÄTEVÖINTILAITOKSIIN
JA HYVÄKSYTTYIHIN LAITOKSIIN SOVELLETTAVAT
VÄHIMMÄISVAATIMUKSET**

1. Arviointeja ja tarkastuksia suorittava laitos, sen johtaja ja henkilökunta eivät saa olla laitoksen tarkastamien painelaitteiden suunnittelijoita, valmistajia, toimittajia, asentajia tai käyttäjiä eivätkä näiden edustajia. He eivät saa osallistua suoranaisesti eivätkä edustajina painelaitteiden suunnitteluun, valmistamiseen, markkinoille saattamiseen tai kunnossapitoon. Tämä ei estä painelaitteen valmistajaa ja laitosta vaihtamasta teknisiä tietoja.
2. Laitoksen ja sen henkilökunnan on suoritettava arviointi- ja tarkastustoimet ammattitaitoisesti sekä teknisesti pätevästi. Laitos ja sen henkilökunta eivät saa olla sellaisen painostuksen taikka taloudellisen tai muun vaikutuksen alaisia, joka voisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai tarkastuksen tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joilla on etua tarkastuksen tuloksesta.
3. Laitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilöstö ja tarvittavat välineet, jotta se voi asianmukaisesti hoitaa ne tekniset ja hallinnolliset tehtävät, jotka liittyvät tarkastukseen ja valvontaan. Sillä on myös oltava mahdollisuus käyttää erikoistarkastuksiin tarvittavia laitteita.
4. Tarkastushenkilöstöllä on oltava:
 - hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus;
 - riittävät tiedot tehtäviä tarkastuksia koskevista vaatimuksista ja riittävä kokemus tällaisten tarkastusten suorittamisesta;
 - vaadittu pätevyys laatia todistuksia, pöytäkirjoja ja selostuksia, joilla todennetaan tarkastuksen tulokset.
5. Tarkastushenkilöstön puolueettomuus on taattava. Henkilöstön palkkaus ei saa olla riippuvainen suoritettujen tarkastusten määrästä eikä niiden tuloksista.
6. Laitoksella on oltava vastuuvakuutus.

**KÄYTTÄJIEN TARKASTUSLAITOKSIIN JA OMATARKASTUSLAITOKSIIN
SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET**

1. Tarkastuslaitoksella on oltava tunnistettava rakenne ja sen on käytettävä sen ryhmän raportointimenetelmiä, jonka osa se on ja jotka takaavat ja osoittavat sen puolueettomuuden. Se ei saa olla vastuussa tarkastamiensa painelaitteiden suunnittelusta, valmistuksesta, toimituksista, asennuksesta, käytöstä eikä huollosta eikä se saa olla osallisena missään sellaisessa toiminnassa, joka vaikuttaisi sen arviointien puolueettomuuteen tai sen tarkastustoimien luotettavuuteen.
2. Tarkastuslaitoksen ja sen henkilökunnan on suoritettava arviointi- ja tarkastustoimet ammattitaitoisesti sekä teknisesti pätevästi. Laitos ja sen henkilökunta eivät saa olla sellaisen painostuksen taikka taloudellisen tai muun vaikutuksen alaisia, joka voisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai tarkastuksen tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joilla on etua tarkastuksen tuloksesta.
3. Tarkastuslaitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilöstö ja tarvittavat välineet, jotta se voi asianmukaisesti hoitaa ne tekniset ja hallinnolliset tehtävät, jotka liittyvät tarkastukseen ja valvontaan; sillä on myös oltava mahdollisuus käyttää erikoistarkastuksiin tarvittavia laitteita.
4. Tarkastushenkilöstöllä on oltava:
 - hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus;
 - riittävät tiedot tehtäviä tarkastuksia koskevista vaatimuksista ja riittävä kokemus tällaisten tarkastusten suorittamisesta;
 - vaadittu pätevyys laatia todistuksia, pöytäkirjoja ja selostuksia, joilla todennetaan tarkastuksen tulokset.
5. Tarkastushenkilöstön puolueettomuus on taattava. Henkilöstön palkkaus ei saa olla riippuvainen suoritettujen tarkastusten määrästä eikä niiden tuloksista.
6. Tarkastuslaitoksella on oltava asianmukainen vastuuvakuutus, jollei ryhmä, jonka osa laitos on, itse kannata tätä vastuuta.

N:o 891

Asetus**kattilalaitosten käytön valvojen pätevyyskirjoista**

Annettu Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 27 päivänä elokuuta 1999 annetun painelaitelain (869/1999) 10 ja 25 §:n nojalla:

1 §

Kattilalaitoksen painelaitteiden käytön valvojan pätevyydestä ovat todistuksena seuraavat pätevyyskirjat, joiden tuottamasta kelpoisuudesta säädetään ministeriön päätöksellä:

- 1) B-koneenhoitajankirja;
- 2) A-koneenhoitajankirja;
- 3) alikonemestarinkirja;
- 4) konemestarinkirja;
- 5) ylikonemestarinkirja.

2 §

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *hyväksytyllä laitoksella* painelaitelaissa tarkoitetuista tarkastuslaitoksista annetun asetuksen (890/1999) mukaista hyväksyttyä laitosta, joka on hyväksytty suorittamaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviä;

2) *koulutuksella*

a) tutkintoa, tutkinnon osaa tai opintokokonaisuutta, jonka opetusministeriö on ammattikorkeakoulun koulutusohjelmassa tai opetushallitus on tutkinnon perusteissa tai opetussuunnitelman valtakunnallisissa perusteissa vahvistanut tässä asetuksessa tarkoitettuna pätevyyskirjan koulutusvaatimukseksi tai

b) valvontaviranomaisen erityisestä syystä hyväksymää muuta koulutusta.

3 §

Hyväksytty laitos antaa pätevyyskirjat ja pitää antamistaan pätevyyskirjoista luetteloa.

Pätevyyskirjaa on haettava kirjallisesti. Hakemukseen on liitettävä selvitys hakijan

opinnoista ja työkokemuksesta 4—8 §:n mukaisesti eriteltynä, sekä jäljennös aikaisemmin mahdollisesti myönnetystä pätevyyskirjasta.

4 §

B-koneenhoitajankirjan saamiseksi vaaditaan:

- 1) vähintään 12 kuukautta työkokemusta höyry- tai kuumavesikattilan lämmittäjänä kattilalaitoksessa, jonka käytön valvojalta ministeriön päätöksen nojalla vaaditaan ainakin B-koneenhoitajankirja;
- 2) vähintään kolme kuukautta työkokemusta painelaitteiden, voimalaituskoneiden tai vastaavien valmistus-, asennus-, korjaus- tai kunnossapitotehtävistä; sekä
- 3) B-koneenhoitajan koulutus tai todistus siitä, että hakijalla on riittävät tiedot höyry- tai kuumavesikattilan rakenteesta, varusteista ja käytöstä sekä painelaitteita koskevista tärkeimmistä säännöksistä.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettua todistuksen antaa hyväksytty laitos kuulustelun perusteella.

Hyväksytty laitos voi harkintansa mukaan hyväksyä valmistus-, asennus-, korjaus- tai kunnossapitotyökokemuksen korvattavaksi soveltuvalla koulutuksella.

5 §

A-koneenhoitajankirjan saamiseksi vaaditaan:

- 1) vähintään 12 kuukautta työkokemusta

höyry- tai kuumavesikattilan lämmittäjänä kattilalaitoksessa, jonka käytön valvojalta ministeriön päätöksen nojalla vaaditaan ainakin A-koneenhoitajankirja;

2) vähintään 12 kuukautta työkokemusta painelaitteiden, voimalaituskoneiden tai vastaavien valmistus-, asennus-, korjaus- tai kunnossapitotehtävistä, josta vähintään kuusi kuukautta höyry- tai kuumavesikattiloihin liittyvissä tehtävissä; sekä

3) A-koneenhoitajan koulutus.

Hyväksytty laitos voi harkintansa mukaan hyväksyä kuusi kuukautta 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua työkokemusta korvattavaksi soveltuvalla koulutuksella. Korvata ei voida kuitenkaan höyry- tai kuumavesikattilan valmistus-, asennus-, korjaus- tai kunnossapitotyökokemusta.

6 §

Alikonemestarinkirjan saamiseksi vaaditaan:

1) vähintään 12 kuukautta työkokemusta höyry- tai kuumavesikattilan lämmittäjänä tai koneiden hoitajana kattilalaitoksessa, jonka käytön valvojalta ministeriön päätöksen nojalla tarvitaan ainakin alikonemestarinkirja. Työkokemuksesta tulee olla vähintään kuusi kuukautta höyry- tai kuumavesikattilan lämmittäjän tehtävistä;

2) vähintään 24 kuukautta työkokemusta painelaitteita, voimalaituskoneita tai vastaavia valmistavassa tai korjaavassa konepajassa, josta vähintään 18 kuukautta painelaitteita tai voimalaituskoneita valmistavassa tai korjaavassa konepajassa ja siitä vähintään kuusi kuukautta höyry- tai kuumavesikattilan valmistus-, asennus-, korjaus- tai kunnossapitotehtävissä; sekä

3) alikonemestarin koulutus.

Työkokemuksen korvaamisessa ammattipinnoilla noudatetaan 5 §:n säännöksiä siten, että yksi lukuvuosi vastaa kuuden kuukauden työkokemusta. Työkokemuksesta voidaan korvata ammattipinnoilla kuitenkin enintään 12 kuukautta.

7 §

Konemestarinkirjan saamiseksi vaaditaan:

1) alikonemestarinkirja;

2) vähintään 12 kuukautta työkokemusta painelaitteita tai voimalaituskoneita valmistavassa tai korjaavassa konepajassa, josta vähintään kuusi kuukautta höyry- tai kuumavesikattilan valmistus-, asennus-, korjaus- tai kunnossapitotehtävissä;

3) alikonemestarinkirjan saamisen jälkeen vähintään 12 kuukautta työkokemusta hakijan koulutusta vastaavissa käyttö- ja kunnossapito- tai muissa tehtävissä kattilalaitoksessa, jonka käytön valvojalta ministeriön päätöksen nojalla tarvitaan ainakin konemestarinkirja; sekä

4) ylikonemestarin koulutus.

Alikonemestarinkirjan korvaa aluksen miehityksestä, laivaväen pätevydestä ja vahdinpidosta annetussa asetuksessa (1256/1997) tarkoitettu höyryvahtikonemestarinkirja, jos hakijalla on tämän asetuksen 6 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu työkokemus sekä momentin 3 kohdassa tarkoitettu koulutus.

8 §

Ylikonemestarinkirjan saamiseksi vaaditaan:

1) konemestarinkirja; sekä

2) konemestarinkirjan saamisen jälkeen vähintään 12 kuukautta työkokemusta hakijan koulutusta vastaavissa käyttö- ja kunnossapitotehtävissä kattilalaitoksessa, jonka käytön valvojalta ministeriön päätöksen nojalla vaaditaan ylikonemestarinkirja.

Konemestarinkirjan korvaa aluksen miehityksestä, laivaväen pätevydestä ja vahdinpidosta annetussa asetuksessa tarkoitettu höyrykonemestarinkirja, jos hakijalla on tämän asetuksen 7 §:ssä tarkoitettu koulutus ja työkokemus.

9 §

Aluksen kattilalaitoksessa höyry- tai kuumavesikattilan lämmittäjänä, koneiden hoitajana tai hakijan koulutusta vastaavissa käyttö- ja kunnossapitotehtävissä saatu työkokemus rinnastetaan työkokemukseen vastaavanlaisessa maalla olevassa kattilalaitoksessa.

10 §

Sähkökattilalaitoksessa sähkökattilan hoitajana tai hakijan koulutusta vastaavissa käyttö- ja kunnossapitotehtävissä saadulla työkokemuksella voidaan korvata enintään kuusi kuukautta kunkin pätevyyskirjan saamiseksi vaadittavasta työkokemuksesta.

11 §

Ydinvoimalaitoksessa hakijan koulutusta vastaavissa käyttö- ja kunnossapitotehtävissä saatu työkokemus rinnastetaan perustelluista syistä työkokemukseen kattilalaitoksissa.

12 §

Tässä asetuksessa tarkoitettu pätevyyskirja voidaan antaa myös hakijalle, joka esittää vastaavan muussa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa annetun pätevyyskirjan sekä todistuksen suomen- tai ruotsinkielen taidostaan. Hyväksymishakemukseen on liitettävä opetushallituksen lausunto koulutusvaatimuksen vastaavuudesta sekä selvitys pätevyyskirjan saamisen edellytyksiä koskevista säännöksistä ja niiden suomen- tai ruotsinkielinen käännös.

13 §

Tämä asetus tulee voimaan 29 päivänä marraskuuta 1999.

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1999

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Henkilöllä, jolla on tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleen kattilalaitosten käytön valvojien pätevyyskirjoista annetun asetuksen (213/1978) mukainen koulutus, on oikeus saada tämän asetuksen mukainen pätevyyskirja, jos hänellä on mainitun asetuksen tai tämän asetuksen mukainen työkokemus ja pätevyyskirjaa haetaan vuoden 2004 loppuun mennessä.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa annetut pätevyyskirjat ovat edelleen voimassa.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Erkki Tuomioja*

N:o 892

Ympäristöministeriön päätös**Suomen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista annetun ympäristöministeriön päätöksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 1999

Ympäristöministeriö on 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n nojalla muuttanut Suomen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista 23 päivänä helmikuuta 1995 annetun ympäristöministeriön päätöksen (241/1995) 2 §:n 1 momentin 6 kohtaa, sellaisena kuin se on muutettuna ympäristöministeriön päätöksessä 35/1996, seuraavasti:

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Julkisoikeudellisia suoritteita, joista periään kiinteät maksut, ovat:

6) teollisuusyritysten vapaaehtoisesta osallistumisesta ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään annetun lain (1412/1994) mukainen toimipaikan rekisteröinti:

— rekisteriin liittymismaksu 10 000 markkaa, kuitenkin niin, että kun toimipaikassa on vähemmän kuin 50 työntekijää, maksu on 6 000 markkaa;

— koerekisteriin liittymismaksu 5 000 markkaa;

— vuotuinen rekisteri- ja koerekisterimaksu 1 000 markkaa;

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 1999.

Helsingissä 8 päivänä syyskuuta 1999

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

Hallitussihteeri Jukka Nurmio

N:o 893

Ympäristöministeriön päätös eräiden kasvilajien rauhoitusta koskevista poikkeuksista

Annettu Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 1999

Ympäristöministeriö on 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun luonnonsuojelulain (1096/1996) 48 §:n 2 momentin ja 14 päivänä helmikuuta 1997 annetun luonnonsuojeluasetuksen (160/1997) 20 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 §

Poiketen siitä, mitä luonnonsuojeluasetuksen (160/1997) 20 §:n 1 momentissa eräiden kasvilajien rauhoituksesta säädetään, ympäristöministeriö on päättänyt, että rauhoitettuja kasvilajeista imikkä (*Pulmonaria obscura*), kevätesikko (*Primula veris*), kevätlinnunherne (*Lathyrus vernus*), näsiä (*Daphne mezereum*), sinivuokko (*Hepatica nobilis*), tyrni (*Hippophaë rhamnoides*) sekä puumainen ja pylväsmäinen kataja (*Juniperus communis*) ovat rauhoitettuja vain jäljempänä tässä päätöksessä määrättyllä tavalla.

2 §

Imikän, kevätesikon, kevätlinnunherneen, näsiän ja sinivuokon kerääminen kaupan pitämistä varten sekä niiden kaupaksi tarjoaminen ja myyminen on kielletty.

Tyrnin marjojen kerääminen puristimia käyttämällä on kunakin vuonna kielletty Lapin, Pohjois-Pohjanmaan ja Länsi-Suomen ympäristökeskusten alueella ennen 15. päi-

vää syyskuuta sekä Lounais-Suomen ympäristökeskuksen alueella ennen 1. päivää lokakuuta. Kiellettyjä ovat tyrnin marjojen kerääminen oksia katkaisemalla tai muserattamalla, oksien kerääminen kaupan pitämistä varten sekä oksien kaupaksi tarjoaminen ja myyminen.

Puumaisen ja pylväsmäisen katajan ottaminen koristepuuna tai -oksana kaupan pitämistä varten samoin kuin niiden koristepuuna tai -oksana kaupaksi tarjoaminen on kielletty. Mainittujen katajien ottaminen puuaineksen jalostamiseksi sekä tähän tarkoitukseen kaupaksi tarjoaminen ja myyminen on kuitenkin sallittu.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 1999.

Tällä päätöksellä kumotaan eräiden kasvilajien rauhoitusta koskevista poikkeuksista 14 päivänä huhtikuuta 1997 tehty ympäristöministeriön päätös (312/1997).

Helsingissä 9 päivänä syyskuuta 1999

Ympäristöministeri Satu Hassi

Luonnonsuojelujohtaja Ilkka Heikkinen

N:o 894

Verohallituksen päätös

muiden verovelvollisten kuin yhteisöjen ja yhteisetuuksien verovuoden 1998 verotuksen päättymisestä

Annettu Helsingissä 6 päivänä syyskuuta 1999

Verohallitus on verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/95) 49 §:n nojalla päättänyt:

1 §
Muiden verovelvollisten kuin tuloverolain 3 §:ssä tarkoitettujen yhteisöjen ja 5 §:ssä tarkoitettujen yhteisetuuksien verotus vuodelta 1998 päättyy 31 päivänä lokakuuta 1999.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä syyskuuta 1999.

Helsingissä 6 päivänä syyskuuta 1999

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja Markku Mertala

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 888—894, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1999